

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Broj: 3 St-1171/16-45

ARMIRAČ-MONTAŽA d.o.o.
Trakošćanska 9b
VARAŽDIN

U predstečajnom postupku nad dužnikom ARMIRAČ-MONTAŽA d.o.o. Varaždin, Trakošćanska 9b, OIB: 32506593096, u prilogu ovog dopisa dostavljamo Vam žalbu Županijskog državnog odvjetništva u Varaždinu zaprimljenu kod ovog suda 15.3.2018., te žalbu razlučnog vjerovnika Erste & Steiermärkische bank d.d. zaprimljenu kod ovog suda 19.3.2018., na odgovor, u roku od 3 dana od dana dostave ovog dopisa, pozivom na gornji broj spisa.

U Varaždinu, 21. ožujka 2018. godine

SUDAC:

Jasna Lekić, v. r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA:

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U VARAŽDINU

Broj: S-DO-21/17-18
Varaždin, 13. ožujka 2018.
TPS/TPS

3 ST-1171/16-43
TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

15. 03. 2018

PRIMLJENO

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
za
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Na broj: St-1171/16

DUŽNIK: ARMIRAČ-MONTAŽA d.o.o., Varaždin, Trakošćanska 9b, OIB:32506593096

ŽALITELJ-

VJEROVNIK: REPUBLIKA HRVATSKA, OIB:52634238587, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Varaždinu

ŽALBA - PRILOGOM

vjerovnika protiv Rješenja broj
St-1171/16-40 od 26. siječnja 2018.

I. Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu br. St-1171/16-40 od 26. siječnja 2018. u predstečajnom postupku nad dužnikom Armirač-montaža d.o.o. Varaždin, Trakošćanska 9b, OIB:32506593096 utvrđeno je da su vjerovnici ovog dužnika prihvatili plan restrukturiranja te je potvrđen predstečajni sporazum u skladu s izmijenjenim Planom restrukturiranja, iz kojega proizlazi na koji način će se tražbina svakog pojedinog vjerovnika namiriti.

DOKAZ: Uvid u spis

II. Protiv navedenog rješenja vjerovnik Republika Hrvatska ulaže žalbu temeljem odredbe čl. 348. Zakona o parničnom postupku, te čl. 353. i 354. u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

Naime, u obrazloženju rješenja Sud navodi da je imajući u vidu odredbu članka 59. st. 3. SZ-a prema kojoj vjerovnici koji maju neko zajedničko pravo ili čija su prava do nastanka predstečajnog razloga činila jedinstveno pravo, računaju se pri glasovanju kao jedan

vjerovnik. te se tako vjerovnici Euros d.o.o. pod rednim brojem 16., Gordana Šimunović pod rednim brojem 20. i Erste & Steiermarkische bank d.d. pod rednim brojem 14. smatraju kao zajedničko pravo glasa, odnosno jedan glas u iznosu od 13.669.868,93 kn. Stoga je za taj iznos (13.669.868,93 kn) umanjeno pravo glasa vjerovniku Euros d.o.o. kojem ostaje pravo glasa za preostali iznos tražbine od 17.301.596,36 kn i Gordani Šimunović kojoj ostaje pravo glasa za preostali iznos tražbine od 362.709,22 kn. Erste & Steiermarkische bank d.d. priznaje se pravo glasa za iznos od 14.034.032,14 kn.

Međutim u pobijanom rješenju se i vjerovniku Mariji Šimunović utvrđuje iznos tražbine u iznosu od 13.669.868,93 kuna koji se odnosi na uvjetu tražbinu, a za kojeg je vjerovnika utvrđeno da je samostalno imao pravo glasa za tražbinu u tom iznosu iako je očito da se radi o jedinstvenom pravu s gore navedenim vjerovnicima. Obzirom da je i ova tražbina jamca utvrđena u postupku, ona je za potrebe glasovanja trebala također predstavljati tražbinu koja čini jedinstveno pravo u smislu odredbe čl. 59. st. 3. SZ-a.

Također Stečajni zakon sadrži (čl. 143. st 2.) za jamce i solidarne dužnike posebnu odredbu kojom je predvidio podnošenje zahtjeva za osiguranje iznosa što će ga platiti za dužnika, razmjerno iznosu koji bi im pripao kao stečajnim vjerovnicima. Zbog toga prijave tražbina jamaca i solidarnih dužnika (koji još nisu platili dug stečajnog dužnika) treba smatrati zahtjevom za osiguranje iznosa što će ga platiti. Naime, te osobe nemaju prema dužniku tražbine i nisu stečajni vjerovnici sve dok ne obave plaćanje i steknu pravo regresa.

DOKAZ: Uvid u spis

III. U obrazloženju pobijanog rješenja sud je utvrdio da vezano za neplaćanje prioritetnih tražbina koje su nastale do dana otvaranja predstečajnog postupka a koje iznose 235.084,63 kn i temelje se na ovršnim ispravama navedenim u dopisu Ispostave Varaždin Klasa:423-09/17-01/03, Ur.broj:513-07-26-06/17-4 od 8. veljače 2017., ali da navedeni dopis nije dostavljen sudu na uvid.

Vjerovnik Republika Hrvatska ističe da su u vrijeme održavanja ročišta (26. siječnja 2018.) za glasovanje o planu restrukturiranja nad dužnikom Armirač-montaža d.o.o. postojali razlozi za obustavu postupka po čl. 64. st. 1. t. 3. SZ-a, jer su postojali neplaćeni porezi i doprinosi prema plaći što je dokumentirano izvodima stanja računa poreznog obveznika na dan otvaranja predstečajnog postupka i na dan 25. siječnja 2018., te dopisu Ispostave Varaždin Klasa:423-09/17-01/03, Ur.broj:513-07-26-06/17-4 od 8. veljače 2017., iz kojih je bilo vidljivo nepodmireno dugovanje s osnova prioritetnih tražbina.

DOKAZ: Uvid u spis

Obzirom na navedeno žalitelj kao vjerovnik

predlaže

da drugostupanjski sud uvaži ovu žalbu i pobijano rješenje preinači u skladu sa žalbenim navodima ili ukine te vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, uz naknadu troškova ove žalbe.

Tanja Purić Stamenković

3 ST-1171/16-44

Odvjetnik Tomislav Čavić

10000 ZAGREB, Ulica grada Vukovara 269D, Tel: 01/48 55 514; Fax: 01/48 54 398; OIB: 93102837390
E-mail: tomislav.cavic@oucavic.hr

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Braće Radića 2
42000 VARAŽDIN

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU
19. 03. 2018
PRIMLJENO

Zagreb : 13.03.2018.

Posl. broj : St-1171/16

Razlučni vjerovnik: **ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d.**, Jadranski trg 3a
Rijeka, OIB: 23057039320, zastupano po odvjetniku Tomislavu
Čaviću, Ulica grada Vukovara 269 D, Zagreb

Predstečajni dužnik: **ARMIRAC-MONTAŽA d.o.o.**, Trakošćanska 9b, Varaždin,
OIB: 32506593096, zastupano po odvjetniku Goranu Jujnoviću
Lučiću, Strojarska cesta 20, Zagreb

ŽALBA - PRIZNANJE

razlučnog vjerovnika na Rješenje o
potvrdi predstečajnog sporazuma

u četiri primjerka

I. U otvorenom zakonskom roku na Rješenje o potvrdi predstečajnog sporazuma od 26. siječnja 2018., objavljenog na e-oglasnoj ploči suda dana 27.02.2018. godine, razlučni vjerovnik podnosi žalbu zbog:

*-bitne povrede stečajnog postupka
-pogrešne primjene materijalnog prava*

II. Rješenjem od 26. siječnja 2018. godine razlučnom vjerovniku nije priznato pravo na odvojeno namirenje, već je utvrđeno sljedeće:

Ukupna tražbina vjerovnika iznosi 14.034.032,14 kn, od čega 10.596.768,82 kn predstavlja bezuvjetnu tražbinu, dok iznos od 3.437.263,32 kn predstavlja potencijalnu obvezu dužnika (uvjetna tražbina). Bezuvjetna tražbina trebala bi se otpisati u iznosu od 7.417.738,17 kn, dok će se preostali dio bezuvjetne tražbine u iznosu od 3.179.030,65 kn namiriti i to nakon isteka počeka od 12 mjeseci na 36 jednakih mjesečnih anuiteta, bez kamata, od kojih svaki iznosi 88.306,41kn, računajući od pravomoćnosti Rješenja Trgovačkog suda o sklopljenom predstečajnom sporazumu. Prvi anuitet će se platiti 15-tog u mjesecu, nakon isteka počeka od 12 mjeseci, računajući od pravomoćnosti Rješenja Trgovačkog suda o sklopljenom predstečajnom sporazumu, dok će se svaki naredni anuitet platiti mjesečno, najkasnije do 15-tog u mjesecu za prethodni mjesec. Potencijalna tražbina (Uvjetna tražbina) u iznosu od 3.437.263,32 kn, namirit će se na način da će se u slučaju ispunjenja uvjeta (regres) ista otpisati za 70%, dok će se preostalih 30% potencijalne tražbine namiriti nakon isteka počeka od 12 mjeseci na 36 jednakih mjesečnih anuiteta, bez kamata, računajući od dana ispunjenja uvjeta (nastupa regresnog prava), najkasnije do 15-tog u mjesecu za prethodni mjesec.

III. Pobijano rješenje neosnovano je iz razloga kako slijedi.

Dana 27. prosinca 2016. godine predstečajni dužnik podnio je prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka. Prema zakonskoj obvezi iz članka 26. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15-dalje u tekstu Stečajni zakon) dužnik je uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka podnio plan restrukturiranja, konkretno Plan financijskog i operativnog restrukturiranja od 24. prosinca 2016. godine. Sukladno članku 27. Stečajnog zakona plan restrukturiranja mora sadržavati ponudu vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu o načinu, rokovima i uvjetima namirenja tražbina.

Plan financijskog i operativnog restrukturiranja od 24. prosinca 2016. godine koji je predan prilikom podnošenja zahtjeva za otvaranje predstečajnog postupka predviđao je za razlučnog vjerovnika u slučaju odricanja prava na odvojeno namirenje otpis zateznih kamata te reprogram 100 % glavnice nakon isteka 12 mjeseci počeka na 120 jednakih mjesečnih anuiteta, uz kamatnu stopu od 6% godišnje, počevši od pravomoćno sklopljene predstečajne nagodbe (str.36).

Na temelju prijedloga dužnika i priloženih isprava temeljem odredbe članka 25. stavak 1. Stečajnog zakona dana 30. siječnja 2017. godine otvoren je predstečajni postupak. Rješenjem o otvaranju predstečajnog postupka pozvani su vjerovnici prijaviti svoje tražbine nadležnoj jedinici Financijske agencije.

Dana 14. veljače 2017. godine razlučni vjerovnik prijavio je svoju tražbinu te je u prijavi sukladno odredbi članka 38. stavak 3. Stečajnog zakona, prema kojoj su razlučni i izlučni vjerovnici dužni u prijavi dati izjavu o pristanku ili uskrati pristanka odgode namirenja iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo, odnosno izdvajanja predmeta na koje se odnosi njihovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja, razlučni vjerovnik dao izjavu kojom se odrekao se prava na odvojeno namirenje odnosno pristao je da se odgodi namirenje iz predmeta na koje se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe Plana financijskog i operativnog restrukturiranja od 24. prosinca 2016. godine obzirom je razlučni vjerovnik bio suglasan s predloženim planom restrukturiranja.

Dana 04. srpnja 2017. godine predstečajni dužnik donio je novi Plan financijskog i operativnog restrukturiranja koji za razlučnog vjerovnika predviđa otpis tražbine za 70% te da će se preostalih 30% tražbina otplatiti na 36 mjeseci uz dodatnih 12 mjeseci počeka, bez kamata, u jednakim mjesečnim anuitetima, počevši od pravomoćnosti Rješenja Trgovačkog suda o sklopljenom predstečajnom postupku, svakog 15-tog u mjesecu.

Iz navedenog jasno proizlazi da je Plan financijskog i operativnog restrukturiranja od 04. srpnja 2017. godine bitno nepovoljniji za razlučne vjerovnike od onog što je za njih predviđeno prilikom otvaranja predstečajnog postupka te da se isti po svom sadržaju uopće ne može smatrati izmjenom ili korekcijom Plana financijskog i operativnog restrukturiranja 24. prosinca 2016. godine, već potpuno novim Planom financijskog i operativnog restrukturiranja slijedom čega se razlučni vjerovnik podneskom od 22. rujna 2017. godine očitovao na način da nije suglasan s novim planom restrukturiranja i da želi zadržati pravo na odvojeno namirenje.

Unatoč tako danom očitovanju razlučnog vjerovnika, sud je pobijanim rješenjem potvrdio predstečajni sporazum koji se temelji na Planu financijskog i operativnog restrukturiranja od 04. srpnja 2017. čime je uskratio razlučnom vjerovniku pravo na odvojeno namirenje. Pobijano rješenje nije osnovano.

Prvenstveno, gledano s pozicije razlučnog vjerovnika, svrha obveza predstečajnog dužnika propisanih ranije citiranim člancima 26. i 27. Stečajnog zakona prema kojima dužnik mora uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka podnijeti plan restrukturiranja koji mora sadržavati ponudu

vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu o načinu, rokovima i uvjetima namirenja tražbina, je upravo da razlučni vjerovnici kod podnošenja prijave i davanja izjave u smislu članka 38. stavak 3. Stečajnog zakona znaju na kakve uvjete namirenja pristaju ukoliko pristanu na odgodu namirenja iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo.

Upravo zbog bojazni da bi predstečajni dužnik izmjenom sadržaja plana restrukturiranja zloupotrijebio postupovna prava razlučni vjerovnik se u prijavi ogradio na način da je pristao na odgodu namirenja iz predmeta na koje se odnosi njegovo razlučno pravo isključivo radi provedbe Plana financijskog i operativnog restrukturiranja od 24. prosinca 2016. godine. Ako je sud smatrao da razlučni vjerovnik ne može dati takvu izjavu, odnosno ukoliko je sudu takva izjava u prijavi bila sporna ili ako iz nje nije mogao nedvojbeno zaključiti o izjavi razlučnog vjerovnika isti je sukladno načelu otvorenog pravosuđenja bio dužan pozvati razlučnog vjerovnika pojašnjenje i reagirati na ročištu za ispitivanje tražbina.

Nadalje, iako je nesporno da se u ovom predmet primjenjuje Stečajni zakon (Narodni novine: 71/15) koji izrijekom ne regulira pravo razlučnog vjerovnika da opozove danu izjavu o odgodi namirenja iz predmeta na koje se odnosi njegovo razlučno pravo, razlučni vjerovnik ističe da isti zakon ne sadrži niti prohibitivnu odredbu kojom bi zabranio razlučnom vjerovniku opoziv takve izjave, ovo sve uz napomenu da je razlučni vjerovnik jasno u prijavi naveo da pristaje na odgodu namirenja iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe Plana financijskog i operativnog restrukturiranja od 24. prosinca 2016. godine.

Da je i sam zakonodavac prepoznao opasnost gore opisane mogućnosti zlouporabe prava od strane predstečajnog dužnika i potrebu da to područje izrijekom uredi radi zaštite razlučnih vjerovnika vidljivo je iz izmjena i dopuna Stečajnog zakona (NN 71/15, 144/17) koji u članku 38. stavak 5. predviđa da razlučni vjerovnici mogu opozvati svoju izjavu najkasnije do početka ročišta za glasovanje o planu restrukturiranja ako su planom restrukturiranja njihova prava smanjena ili je ostvarenje njihovog prava izmijenjeno nakon dane izjave. Ista odredba se prije stupanja na snagu Stečajnog zakona (NN-71/15) nalazila u članku 59. stavak 6. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/12, 144/12, 81/13, 112/13) koji se primjenjuje na sve predstečajne postupke pokrenute do 01. rujna 2015. godine.

Iz navedenog je jasno razvidno da intencija zakonodavca prilikom donošenja Stečajnog zakona (Narodne novine-71/15) nije bila onemogućiti razlučne vjerovnike da opozovu svoju izjavu već da je u periodu od 01. rujna 2015. godine do 02. studenog 2017. godine nastala pravna praznina koju bi onda trebao korigirati sud teleološkim tumačenjem Stečajnog zakona uvažavajući pritom stav zakonodavca koji je naknadno prepoznao potrebu da ponovno izrijekom omogući razlučnim vjerovnicima opoziv izjave te načelo maksimalne zaštite vjerovnika kao temeljno načelo stečajnog postupka. Naime, činjenica da se novi zakon ne primjenjuje na postupke u tijeku, ne oslobađa sud svoje obveze zaštite načela ravnopravnosti stranaka i zabrane zlouporabe procesnih prava, a koja načela su bitno povrijeđena dopuštanjem predstečajnom dužniku znatne izmjene plana restrukturiranja na štetu razlučnih vjerovnika posebno uzevši u obzir da je razlučni vjerovnik decidirano izjavio da pristanak na odgodu namirenja iz predmeta na kojem ima razlučno pravo daje isključivo radi provedbe Plana financijskog i operativnog restrukturiranja od 24. prosinca 2016. godine.

Također, opravdanje suda da je isti vezan pravomoćnošću rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama od 10. travnja 2017. godine je u potpunosti neosnovano jer izreka navedenog rješenja sadrži isključivo popis tražbina koje je sud utvrdio osnovanim i u kojem iznosu odnosno popis osporenih tražbina i odluku o upućivanju na parnicu radi utvrđenja, odnosno osporavanja tražbine. Tražbina razlučnog vjerovnika nesporno je osnovana i to u iznosu 14.034.032,14 kn, a koji iznos je razlučni vjerovnik prijavio u predstečajni postupak. Pravo vjerovnika na odvojeno namirenje uopće nije predmet izreke rješenja o utvrđenim tražbinama te upravo iz razloga što rješenje o utvrđenim tražbinama ne zadire u pravo vjerovnika na odvojeno namirenje sadržaj rješenja o utvrđenim

tražbinama bilo bi identično neovisno o pravu razlučnog vjerovnika na odvojeno namirenje. Ovo sve uz napomenu da je notorna činjenica da se pravomoćnost odnosi isključivo na izreku, a ne i na ostale dijelove rješenja.

Također, Stečajni zakon niti u jednoj odredbi ne daje mogućnost dužniku da proizvoljno izmjeni plan restrukturiranja već isključivo propisuje člankom 52. stavak 1. Stečajnog zakona dužnost predstečajnog dužnika da najkasnije u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama dostavi sudu izmijenjeni plan restrukturiranja samo ako plan restrukturiranja ne obuhvaća sve utvrđene i osporene tražbine. Iz citirane odredbe jasno proizlazi da bi se izmjene plana restrukturiranja trebale onda odnositi isključivo na izmjene u smislu onih tražbina koje nisu obuhvaćene ranijim planom restrukturiranja, a ne proizvoljnu izmjenu sadržaja plana restrukturiranja u dijelu u kojem su vjerovnici čije su tražbine ranije utvrđene već dali svoje izjave.

Slijedom navedenog, razvidno da je sud ovakvim postupanjem povrijedio pravila stečajnog postupka jer, unatoč konstatiranju da je dužnik izmijenio tekst osnovnog plana financijskog i operativnog restrukturiranja, niti u jednoj rečenici ne obrazlaže na temelju koje odredbe zakona je predstečajni dužnik promijenio sadržaj plana restrukturiranja na štetu vjerovnika.

Pobijano rješenje osim što ne sadrži adekvatno obrazloženje također krši i materijalne odredbe Stečajnog zakona i načelo maksimalne zaštite vjerovnika na kojem se Stečajni zakon temelji. Naime, ne dopustiti u ovakvoj situaciji razlučnom vjerovniku zadržavanje prava na odvojeno namirenje značilo bi ne pružiti mu zaštitu u trenutku kad predstečajni dužnik zlouporabom procesnih prava manipulira planom restrukturiranja na štetu razlučnog vjerovnika. Takva namjera predstečajnog dužnika vidljiva je i iz zapisnika od 26. siječnja 2018. godine iz kojeg proizlazi da je sam povjerenik je na ročištu za glasanje o planu restrukturiranja izrijekom naveo da je Planom financijskog i operativnog restrukturiranja od 04. srpnja 2017. godine razlučni vjerovnik doveden u zabludu te je predložio predstečajnom dužniku da postupi sukladno članku 60. Stečajnog zakona odnosno da zatraži odgodu ročišta na 15 dana radi izmjene plana restrukturiranja te u odnosu na razlučnog vjerovnika vrati plan otplate sukladno Planu financijskog i operativnog restrukturiranja od 24. prosinca 2016. godine, a koji prijedlog je predstečajni dužnik odbio.

Konačno, sud je samim donošenjem Rješenja o potvrđivanju predstečajnog sporazuma povrijedio postupovne odredbe Stečajnog zakona iz razloga kako slijedi. Naime, rješenje o potvrđenju predstečajnog plana sud je donio 26. siječnja 2018., a predstečajni postupak pokrenut je 30. siječnja 2017. godine. Slijedom navedenog, obzirom da sud nije potvrdio predstečajni sporazum u rokovima iz članka 63. stavak 1. i 2. Stečajnog zakona sud je predmetu broj gornji trebao obustaviti predstečajni postupak, a ne donijeti rješenje o potvrđenju predstečajnog sporazuma.

IV. Slijedom svega navedenog, predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, kao nadležnom žalbenom sudu ukinuti pobijano rješenje te naložiti predstečajnom dužniku namiriti trošak žalbenog postupka razlučnom vjerovniku.

Razlučni vjerovnik:
ODVJETNIK 2
TOMISLAV ČAVIĆ
ZAGREB, Ulica grada Vukovara 269 D
tel./fax: 01/ 4855-514

Trošak :

1. Sastav žalbe	KN	103.837,50
2. PDV (25%)		25.959,38
3. Sudska pristojba		1.000,00
UKUPNO	KN	130.796,88